

**ΕΪΠΕ
ΓΕΡΩΝ...**

**Παλαιές και Σύγχρονες
Οικοδομητικές Διηγήσεις
και Διδασκαλίες**

«Πῦρ γάρ ἐστι τοὺς ἀναξίους φλέγον»*

**Μία καταγραφή - μαρτυρία
τοῦ μακαριστοῦ Ἱερέως π. Δημητρίου Γκαγκαστάθη († 1975)**

Στις 30 Δεκεμβρίου τοῦ 1967, ἡμέρα Σάββατο καὶ ὥρα 3 μ.μ. ἐπῆγα στὰ Μετέωρα, γιὰ νὰ προσκυνήσω καὶ ὠφεληθῶ ψυχικά. Τὴν Κυριακὴ ἐλειτούργησα στὴν Ἱερὰ Μονὴ Μεταμορφώσεως καὶ τὴν Δευτέρα στὸν Ἅγιο Στέφανο, νυκτερινή. Χαρὰ Θεοῦ καὶ εὐλογία Κυρίου.

Ἄφοῦ μὲ τὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ ἐπέστρεψα στὸ χωριό μου, μὲ εἰδοποίησαν ἀμέσως νὰ πηγαίνω νὰ κοινωνήσω τὴν γριά, Ζωὴ Ἀντωνίου Γκαγκαστάθη, ποὺ ἦταν ἀπὸ καιρὸ κατάκοιτη, περίπου 85 ἐτῶν.

Ἐπῆγα, καὶ μόλις τὴν κοινωνήσα τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ἀμέσως ἐφώνασε: μὲ ἔκαψεν ἡ Κοινωνία, φωτιά ἔχω, δός τε μου νερὸ νὰ πιῶ, καίγομαι. Μὲ καίει μέσα...

Στις λίγες ὥρες ποὺ ἔζησε φώναζε συνέχεια, κήκα ἢ καῦμένη. Κατόπιν παρέδωκε τὸ πνεῦμα της.

Αὐτὸ ἦταν θαῦμα, διότι αὐτὴ εἶχε καιρὸ νὰ ἐξομολογηθῆ καὶ εἶχεν ἄστατο χαρακτῆρα. Εἶχε τὸ δαιμόνιο τῆς καταλαλιᾶς. Ὅπου πήγαινε, πάντα ἔλεγε διάφορα ἄσχημα λόγια γιὰ τὸ παιδί της, τὴν νύφη της κλπ. Πάντα καταλαλοῦσε. Δὲν σταματοῦσε καθόλου. Ὅλοι τὴν ἔβλαπταν καὶ ἀπὸ κανένα δὲν ἔμενε εὐχαριστημένη.

Εἶχε καὶ τὸ δαιμόνιο τῆς γαστρομαργίας. Μέχρι τῆς ὥρας τοῦ θανάτου της ἔλεγε συνέχεια καὶ γι' αὐτὸ τὴν ἔδειξε ὁ Θεὸς τὸ θαῦμα. Ἀναξίως ἐκοινωνήσε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων καὶ ἐφώνασε ὅτι μὲ ἔκαψε ἡ Θεία Κοινωνία.

Καὶ μετὰ τὸν θάνατό της τὸ στόμα ἔστεκεν ἀνοιχτόν, ὡσὰν νὰ ἤθελε νὰ λέγῃ ἀκόμη.

*Μόλις τὴν κοινωνήσα... ἐφώνασε: μὲ ἔκαψε ἡ κοινω-
νία..., καίγομαι...*

Αὐτὸ τὸ γράφω ὡς ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος τοῦ χωριοῦ, γιὰ νὰ εὐρίσκειται γεγραμμένον καὶ ἀναγνωσθῆ ἀπὸ ἄλλους, πρὸς γνώση καὶ συμμόρφωση, γιὰ νὰ περιοριζόμεθα καὶ ἔχουμε ἀγάπη μὲ τὰ παιδιά μας καὶ μὲ ὅλο τὸν κόσμο, καὶ νὰ ἐξομολογούμεθα. Πρέπει νὰ τηροῦμε τὶς ἐντολὲς τοῦ πνευματικοῦ μας πατρός.

Καὶ αὐτὴ πολλὰς φορὲς ἐξομολογήθη, ἀλλὰ ἐκεῖ φαίνεται τὰ ἄκουε καὶ ἐκεῖ ἔμεναν.

Ὁ Θεὸς θέλει καθαρὰ ἐξομολόγησι καὶ τήρησι τῶν ἐντολῶν Του, γιὰ νὰ μὴ πάθουμε καὶ ἐμεῖς σὰν τὴν ὡς ἄνω γραῖα καὶ τιμωρηθοῦμε αἰῶνια εἰς τὴν κόλασι τοῦ διαβόλου.

(*) Περιοδ. «**Ἄγιος Κυπριανός**», ἀριθ. 327/Ιούλιος-Αὐγούστος 2005, σελ. 216.

Παπα-Δημήτριος Γκαγκασιτάθης, *Βίος-Θαύματα-Νουθεσίαι καὶ Ἐπιστολαί*, σελ. 107-108, ἐκδ. «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 1975.